

ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΑΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ;

Του
Ιγνάτιου Καϊτεζίδη

Εδώ και μερικά χρόνια οι ελληνικές κυβερνήσεις είναι (απλοί) παρατηρητές ενός οικονομικού φαινομένου που έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις: της επιχειρηματικής μετανάστευσης. Την ώρα που η βιομηχανική ζώνη της Σίνδου αλλά και του Κιλκίς ερημοποιούνται επιχειρηματικά, χωριά της Βουλγαρίας εγγύς των ελληνικών συνόρων μετατρέπονται σε Delaware των Βαλκανίων, με πεντάστερα ξενοδοχεία και προορισμούς του ελληνικού χρήματος από χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες δημιουργούν ανάπτυξη στη γειτονική χώρα.

Μεγαλύτερη απογοήτευση ακόμη και από το ίδιο το γεγονός της μετανάστευσης των επιχειρήσεων αποτελούν οι μαρτυρίες των Ελλήνων επιχειρηματιών: Διευθυντής ελληνικής εταιρείας ειδών υγιεινής, που δημιούργησε

το πρώτο εργοστάσιο στο Ρούσε της Βουλγαρίας πριν από 10 χρόνια, λέει: «Εδώ υπάρχει σταθερότητα. Δηλαδή, αξιόπιστη φορολογία, κατάλληλη νομοθεσία και θετικό περιβάλλον». Άλλος Έλληνας επιχειρηματίας, που διατηρεί ντελικατέσεν στο κέντρο της Σόφιας από το 2011 και ανοίγει και άλλα υποκαταστήματα σε πόλεις της Βουλγαρίας, εξηγεί: «Η Βουλγαρία μου έδωσε την ευκαιρία να επιβιώσω, τη στιγμή που στην Ελλάδα τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα. Είναι σχεδόν αδύνατον να διευθύνεις μια επιχείρηση στην Ελλάδα. Οι εταιρίες εξαφανίζονται μέσα σε τρεις μήνες, επειδή οι φόροι είναι υψηλοί και οι τράπεζες σε πιέζουν». Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Οικονομίας της Αγοράς στη Σόφια, οι ελληνικές επιχειρήσεις επένδυσαν 4,5-5 δισεκατομμύρια ευρώ τα τελευταία έξι χρόνια στην οικονομία της Βουλγαρίας.

Σε ημερίδα για το θέμα πριν από μερικές ημέρες, με την παρουσία του

διοικητή της ΑΑΔΕ, για ακόμα μία φορά η Ελληνική Πολιτεία ασχολήθηκε με τα συμπτώματα του προβλήματος και όχι με τις αιτίες. Την απασχολεί το διασυνοριακό φορολογικό αρμπατζή των επιχειρήσεων, που θέλουν να εκμεταλλευθούν τους χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές της γειτονικής χώρας, αλλά όχι το κύριο

ζήτημα της επιχειρηματικής μετανάστευσης.

Ο κ. Πιτσιλής, από τη δική του θέση, τόνισε: «Αρκετοί επιχειρηματίες ψάχνουν να βρουν τη χώρα εκείνη που τους προσφέρει χαμηλότερο φορολογικό κόστος. Το αν κάνουν

σωστά ή λάθος δεν θα το κρίνω εγώ. Ασφαλώς και είναι μια εικόνα η οποία κάθε άλλο παρά μας χαροποιεί. Είναι παράνομη η μετανάστευση ελληνικών επιχειρήσεων σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με χαμηλότερο φορολογικό καθεστώς: Ασφαλώς όχι». Τίποτα παραπάνω από ακόμα μία διαπίστωση και έκφραση λύπης.

Οι ελληνικές
επιχειρήσεις
επένδυσαν
4,5-5 δισ. ευρώ
στη Βουλγαρία

Και βεβαίως, δεν νομίζω ότι έπεισε κανέναν, αναφέροντας ότι η Ελληνική Πολιτεία προσπαθεί να διευκολύνει το επιχειρείν για να αποτρέψει τη μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα. Αράγε, πώς; Με φορολογία που αθροιστικά αγγίζει το 80%; Ή με φορολογία που αλλάζει δύο φορές τον μήνα και με την κυβέρνηση να έχει αλλάξει τα τέσσερα βασικά φορολογικά νομοθετήματα του 2014, με διατάξεις σε 82 νέους νόμους (δημοσίευμα της «Καθημερινής»);

Θα ήταν προτιμότερο, αντί να κάνουμε τους αστυνόμους των επιχειρήσεων, να αλλάξουμε αυτά που τους κάνουν να φεύγουν. Να τους πείσουμε με ουσιαστικές πολιτικές να μείνουν εδώ. Γιατί, όταν εδώ και χρόνια έχουμε brain drain και business drain, ποια ελπίδα μπορεί να υπάρχει για το μέλλον της χώρας μας;

Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών
της ΚΕΔΕ